

Santuari
de Montserrat

Vetlla per la Pau

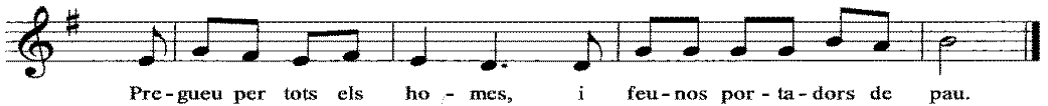

“Desglacem
els camins”

Basílica de Montserrat, 31 de desembre de 2022

Aquesta celebració es pot seguir per internet des de la pàgina web de Montserrat. Acabada la celebració ens trobarem a la Cafeteria del Santuari per compartir coca, xocolata i vi bo de cap d'any.

Lletanies per la Pau

Santa Maria, Mare de Déu.

Maria, Mare del Déu-amb-nosaltres.

Maria, Serventa humil de la pau que anunciaren els àngels

Maria, Deixebia perfecte de les benaurances

Maria, Senyora de la serenitat i la concòrdia

Maria, Mestra de la confiança i la tendresa

Maria, sol·licita en les necessitats per mantenir la joia

Maria, portadora d'esperança en la tribulació

Maria, amatent als sense sostre i forasters

Maria, consol dels malalts i dels presos

Vós que acollíreu en el vostre si el Rei de Pau
Vós que portàreu la pau de Jesús a Elisabet
Vós que oferíreu la pau de Déu als pastors i als Mags
Vós que posàreu pau i alegria en la vida de Jesús i de Josep

Vós que, com al Crist en el calvari, acompanyeu la mort de tots els homes
Vós que abrigàreu l'Església naixent amb la vostra pregària
Vós que continueu portant vers Crist el desig dels pelegrins

Oració

Déu omnipotent i etern, mireu amb compassió l'aflicció dels qui més pateixen el mal que provoquen les divisions religioses, la corrupció i el jou injust de l'economia, la mort i la pobresa que sembren arreu les guerres, les repressions i els èxodes humans, i tot allò de mal que, a causa del pecat, ens infligim a nosaltres mateixos i, per intercessió de Santa Maria, veniu en nostre ajut perquè sapiguem desfer-nos d'aquetes cadenes que ens priven de la felicitat, del benestar i de la pau a la qual vós, en crear el món i l'home com a bons de debò, ens vau destinar. Per nostre Senyor, Jesucrist el vostre Fill, que amb vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels segles dels segles. Amén.

Avança pel camí que condueix a la claror del Senyor

Escolta, Israel, els preceptes de vida, estigues atent i aprendràs la prudència. Què ho fa, Israel, que et trobes en país enemic i t'has fet vell en una terra que no és teva, que tothom evita el teu contacte com evitaria el contacte d'un difunt, i et tracta igual que si fossis al país dels morts? És que has abandonat la font de la Saviesa. Si haguessis seguit el camí de Déu, hauries viscut en pau per sempre. Aprèn on es troba la prudència, on és el vigor, on és la intel·ligència, i coneixeràs al mateix temps on es troba la vida llarga i bona, on és la llum dels ulls i la pau. Però, qui ha descobert l'indret de la prudència? Qui ha penetrat a les cambres on guarda els tresors? Només la coneix el qui ho sap tot. És ell qui l'ha trobada amb el seu enteniment. Ell ha agençat la terra per sempre i l'ha poblada d'animals; quan envia la llum, ella se'n va; quan la crida, ella l'obeeix tremolant; les estrelles brillaven al lloc on es ponien, celebrant allà la seva festa; ell les cridà i li respongueren: «Aquí ens teniu», i amb alegria brillaven per al seu creador.

Ell és el nostre Déu, ningú no se li pot comparar. I és ell qui ha descobert tots els camins de la Saviesa i l'ha donada a Jacob, el seu servent, a Israel, el seu estimat. Després d'això s'aparegué aquí a la terra, on convisqué amb els homes. És això el llibre dels manaments de Déu, la llei que perdura per sempre més. Tots els qui la guarden s'encaminen a la vida, però els qui l'abandonen moriran. Retorna, poble de Jacob, i apodera-te'n, avança pel camí que condueix a la claror de la seva llum. No donis a un altre poble la teva glòria, no cedeixis el teu privilegi a una gent forastera. Que en som de feliços nosaltres, poble d'Israel! Nosaltres coneixem com hem d'agradar a Déu.

Salm 24

Feu que conegui, Senyor, les **vostres** rutes,
que aprengui els **vostres** camins.
Encamineu-me en la vostra veritat, **instruïu**-me,
perquè vós sou el Déu **que em** salveu;

Moderat G.E.
mf Feu que co - ne - gui, Se - nyor, les vos - tres
ru - tes, que a - pren - gui els vos - tres ca - mins.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra **pietat**
i de l'amor que heu guardat **des** de sempre.
Compadiu-**vos** de mi,
vós que estimeu tant.

El Senyor, bondadós i recte,
ensenya el bon camí als **pecadors**.
Encamina els humils per sendes **de** justícia,
els ensenya el **seu** camí.

Oració

Que la vostra misericòrdia davalli sobre nosaltres, Senyor, com la pluja sobre la terra seca, perquè reconeixent el que eixarreeix els nostres cors rebem la vostra Paraula com a consol i ajuda, estímul i guia, per desglàçar els camins de la pau que hem abandonat. Us ho demanem per Crist Senyor nostre. Amén.

(1 minut de silenci)

Del missatge del Sant Pare Francesc en la Jornada mundial per la Pau.

Per aconseguir la pau i viure millor després de l'emergència del COVID-19, no podem ignorar un fet fonamental: les diverses crisis morals, socials, polítiques i econòmiques que patim estan totes interconnectades, i el que considerem com a problemes autònoms són en realitat un causa o conseqüència dels altres. Així doncs, estem cridats a fer front als reptes del nostre món amb responsabilitat i compassió.

Només invertint totes aquestes situacions adverses, amb un desig altruista inspirat per l'amor infinit i misericordiós de Déu, podrem construir un món nou i ajudar a edificar el Regne de Déu, un Regne d'amor, de justícia i de pau.

(...) Què se'ns demana, doncs, que fem? En primer lloc, deixar-nos canviar el cor per l'emergència que hem viscut, és a dir, permetre que Déu transformi els nostres criteris d'interpretació habituals del món i de la realitat a través d'aquest moment històric. Ja no podem pensar només a preservar l'espai dels nostres interessos personals o nacionals, sinó que ens hem de concebre a la llum del bé comú, amb un sentit comunitari, és a dir, com un “nosaltres” obert a la fraternitat universal. No podem cercar només protegir-nos a nosaltres mateixos; és hora que tots ens comprometem amb la

guarició de la nostra societat i el nostre planeta, creant les bases per a un món més just i pacífic, que s'involucri amb seriositat en la recerca d'un bé que sigui comú de debò.

Aquesta pregària la recita tota l'assemblea

Jesús, feu de nosaltres un instrument de la vostra pau.

Que on hi hagi odi, hi sapiguem posar un amor humil i ferm.

On hi hagi ofensa, sapiguem posar-hi el perdó i la justícia.

On hi hagi discòrdia, fem per mantenir la unitat en la caritat.

On hi hagi error, hi aportem la veritat de l'Evangelí.

On hi hagi dubte, sapiguem mostrar la vivesa de la fe.

On hi hagi desesperació, hi posem l'esperança solidària.

On hi hagi tenebres, hi fem llum sense enlluernar.

On hi hagi tristesa, hi posem l'alegria que refà el cor.

Jesús, Mestre,

feu que no vulguem més aviat consolar que ser consolats,
comprendre que ser compresos, estimar que ser estimats.

Feu que sapiguem també deixar-nos estimar,
rebre consol i valorar els consells.

Perquè és donant i rebent que es comparteix,
purificant la memòria que ens retrobem
perdonant i sent perdonats que ens fem grans.

Amic i estimat Jesús
que amb vós sapiguem renunciar sàviament
a tot el que no ens convé
per viure tots en allò que ens fa créixer
com a germans i fills de Déu.

GLÒRIA A DÉU A DALT DEL CEL

COL·LECTA

Oh Déu,
que elegíreu entre totes les dones
la benaurada Verge Maria, plena de la vostra gràcia,
per fer-la Mare del vostre Fill, el nostre Redemptor;
concediu als qui ens posem sota la seva protecció,
de superar els perills del temps present
i d'aconseguir amb Ella la vida eterna.

PRIMERA LECTURA

Lectura del llibre dels Nombres

6,22-27

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: “Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau.” Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré.»

SALM RESPONSORIAL

Salm 66

Que Déu s'apiadi de nosaltres
i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva mirada.
La terra coneixerà els vostres designis,
i tots els pobles veuran la salvació.

Que s'alegrin els pobles
i cridin de goig.
Vós regiu el món amb justícia,
regiu les nacions amb rectitud
i guieu els pobles de la terra.

- 1 Que us lloïn les nacions, Déu nostre,
- 2 que us lloïn tots els pobles alhora.
- 3 Que Déu ens beneeeixi,
- 5 i el venerin d'un cap a l'altre de la terra.

SEGONA LECTURA

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

4,4-7

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

AL·LELUIA

EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

2,16-21

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava.

Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat. Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidarlo; li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

HOMILIA

Si hagués de trobar una nadala que reflectís el temps que vivim seria la d'*El Desembre congelat*. I és que l'amor de la humanitat sembla com congelat en els interessos mundials d'una economia només al servei del guany, del plaer individual i de l'evasió de tota responsabilitat col·lectiva. Els profetes ens recorden que encara que portem Déu als llavis, amb la nostra manera de viure, com a individus i com a pobles, l'estem oblidant cada dia més. Ens hem girat d'esquena a Ell i a la seva Paraula, ens hem tancat al seu Esperit que, perquè és amor, ens retreu tant d'egoisme. Tant de bo els mals que sofrim i els més grans que ens amenacen, ens facin pensar si és bona o no la manera de viure que tenim. No hem només dinamitat els ponts que com a humans ens unien, blindant el nostre benestar, sinó que hem glaçat tots els camins que ens podrien portar a la pau. Ens hem quedat com ninots de neu amb el somriure trencat.

Com desglaçar els cors? Posant en contacte, frec a frec, el coneixement de la veritat que ens ve de la Paraula de Déu i la realitat humana que no podem deixar de veure perquè davant la misèria, ni que no la vulguem mirar, no podem deixar de sentir la fortor de la seva olor. Davant les necessitats que coneixem hem d'oferir el nostre ajut, en tant que ens fem càrrec de la situació de pobresa i de misèria causada per les guerres mediàtiques o les econòmiques que maten en silenci els més vulnerables, no podem fer menys del que sí que podem fer donant suport als qui estan a primera línia en aquests conflictes o al davant d'altres iniciatives que coneguem.

El desembre congelat no és només una nadala, és el retrat d'un món assedegat d'escalf humà, però també és un cant popular d'esperança per al món que vivim en el qual el missatge de l'evangeli vol ser el seu desglaç. La nadala compara el naixement de Jesús a un abril de flors coronat que pot veure tot el món. Hem d'apropar a tothom aquesta primavera. Ens cal avançar en la pau malgrat que els camins estiguin glaçats encara. Per això cantem i preguem pels qui no tenen ànim de fer-ho, cantem i preguem la Fe, perquè la Fe ens renova l'esperança i ens enforteix l'esperit.

Com desglaçar aquests camins que comencen a la porta de casa, a la família, a la feina, a la comunitat, al municipi o l'Estat on vivim? Deixant que l'escalf del sol de Déu ens permeti sortir d'aquest ninot de neu de mirada trista en que sembla que estiguem atrapats. Només en l'amor de Déu es retroba la veritable alegria, només estimant amb decisió i perseverança com Ell es pot caminar fonent la neu de la indiferència i del silenci que ens envolten. Nadal és el començament del misteri de la Redempció, i comença en la solitud d'una nit freda, d'un "desembre congelat", però els braços de Maria i de Josep i el somriure de l'Infant posen la primera alenada d'esperança mostrant-nos la importància decisiva que

tenen les coses petites i menudes fetes amb l'amor que Déu hem rebut.

Hem d'aprendre a obrir camins enmig del glaç amb aquest amor de Déu en els nostres cors. Hem de ser capaços de retrobar, com ens deia el profeta Baruc, la justa prudència, el vigor necessari, la intel·ligència de l'esperit, per poder conèixer on es troba, i a on no, la veritable qualitat de la vida, i saber-ne comunicar el seu valor.

En aquest sentit, és oportuna una pregària de Gandhi, un prec no fet tant a Déu sinó a cada home i dona de bona voluntat, que el podem perfectament sentir com a dirigit a nosaltres:

Pren un raig de sol i fes-lo volar fins allà on regna la nit.

Descobreix una font i fes que s'hi banyi qui viu en el fang.

Pren una llàgrima i posa-la en el rostre de qui no ha plorat mai.

Pren el valor i posa'l en l'ànim de qui no sap lluitar.

Descobreix la vida i explica-la a qui no sap captar-la.

Pren l'esperança i viu en la seva llum.

Pren la bondat i dóna-la a qui no sap donar.

Descobreix l'amor i dóna'l a conèixer al món.

On es troba la font d'aquest amor? Es troba en aquest Infant que és més que una criatura i en aquesta Mare Verge i el seu espòs que ja viuen en els seus cors aquest missatge de pau i de reconciliació. Aquest missatge s'ha fet carn expressat de bon començament en el plor i el somriure del mateix Fill de Déu, d'aquest Fill que ve a abraçar al món per desglaçar-lo, començant, aquesta nit, pels nostres cors.

PROFESSIÓ DE FE

Crec en un Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra.

I en Jesucrist, únic fill seu, Senyor nostre;
el qual fou concebut per obra de l'Esperit Sant,

nasqué de Maria Verge;

patí sota el poder de Ponç Pilat,

fou crucificat, mort i sepultat;

davallà als inferns,

ressuscità el tercer dia d'entre els morts

se'n pujà al cel, seu a la dreta de Déu Pare totpoderós;

i d'allà ha de venir a judicar els vius i els morts.

Crec en l'Esperit Sant;

la santa Mare Església catòlica,

la comunió dels sants;

la remissió dels pecats;

la resurrecció de la carn;

la vida perdurable. Amén.

CANT DE COMUNIÓ

Ant. *Moderat* O.P.

f Ma - ri - a ens ha por - tat el Sal - va -
dor del món, al - le - lu - ia.

Nadala

Fidels atanseu-vos, triomfants i alegres;
veniu-hi, veniu-hi, anem a Betlem:
allà podreu veure nat el Rei dels àngels.

Veniu i adorem-lo, veniu i adorem-lo,
veniu i adorem tots el Crist Salvador.

Deixant les ramades, els pastors anaren,
humils al pessebre, cridats des del Cel.
I ara nosaltres a bon pas anem-hi.

Del Pare celeste, l'esplendor eterna,
velada de blanca carn, tots mirarem:
Es Déu, infant tendre i en bolquers que el faixen.

Pels homes fet pobre, sobre el fenc reposa;
besem-lo i domem-li l'amor de tot cor:
si Ell així ens ama, qui no l'amaria?

*Santuari
de Montserrat*